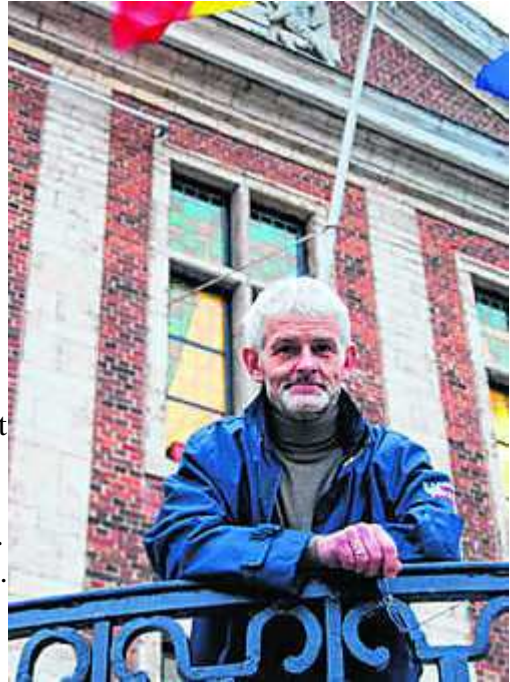

Eric Vandenwyngaerden is nieuwe stadsdichter - 29/10/2010

DIEST - Eric Vandenwyngaerden is de nieuwe stadsdichter van Diest. Hij treedt in de voetsporen van Ina Stabergh en Marcel Van Passel.

'Ik zie dat hier veel onderwijzers aanwezig zijn. Neem maar allemaal een blaadje papier en noteer.' Met die woorden stelde Eric Vandenwyngaerden zichzelf voor als de derde stadsdichter van Diest. Een knipoog naar zijn job in het Koninklijk Technisch Atheneum2, waar hij als opvoeder werkt.

'Ik wilde het met een beetje show doen', bekent hij. Dat is gelukt, want Vandenwyngaerden gooide er ook nog een performance met tekstballonnetjes en zelfs een vleugje muziek tegenaan. 'Herman Van Veen', zegt hij. 'Ik kreeg in 1971 zijn album *Alles* cadeau van mijn zus. Die teksten grepen me zo naar de keel, dat ik zelf ook beginnen schrijven ben. En daarna is het allemaal snel gegaan. Mijn eerste bundel bracht ik uit in eigen beheer. Ik heb lang getwijfeld, maar toen mijn schoonvader stierf ben ik er toch voor gegaan. Het leven is te kort om te talmen, dacht ik. Intussen is bundel nummer vier klaar. Enige probleem: ik vind geen uitgever. Jammer, want zo'n bundel is uiteindelijk toch een kind dat geboren wil worden.' Vandenwyngaerden neemt de fakkel over van Marcel Van Passel, die twee jaar geleden werd aangesteld als opvolger van Ina Stabergh. Zij was de allereerste vrouwelijke stadsdichter van Vlaanderen. Met Van Passel kaapte Diest opnieuw een primeur weg, want hij was met zijn cursiefjes over Diest eerder een stadsverteller dan een stadsdichter. En nu is er dus Eric Vandenwyngaerden. Opnieuw een primeur, want hij is de eerste stadsdichter die zelf ook een echte Diestenaar is. De vorige stadsdichter _ of stadsverteller, zo u wil _ haalde zijn inspiratie naar eigen zeggen bij het afluisteren van de andere tafeltjes terwijl hij op een terrasje zat. Moeten de Diestenaars ook nu weer schrik hebben dat hun diepste geheimen op een dag te berde gebracht worden in een stadsgedicht?

'Maak het kort'

'Oh nee', lacht Vandenwyngaerden. 'Ik schrijf vanuit mijn buik. En liefst zo bondig mogelijk. Heb je al eens geprobeerd om tijdens een poëzieavond naar een lang gedicht te luisteren? Dat lukt niet. Hoe mooi ook, na enkele verzen verslapt de aandacht. De kunst is om in zo weinig mogelijk woorden te zeggen waar het op staat.'

Zijn eerste stadsgedicht *Dit is mijn stad* is intussen klaar. En daarin speelt hij kort op de bal. 'De ruzie tussen stadsbestuur en de horeca over de terrassen komt daarin ter sprake. Binnenkort volgt een tweede over 25 jaar Boekenmarkt op het begijnhof. Volgend jaar volgen wellicht nog gedichten over de Allerheiligenkapel en stadsbeiaardier Teun Michiels.'

Inge Bosschaerts